

Något om hur man uppnår gudsfruktan (*taqwâ*)

Shaykh Salîm al-Hilâlî

Begreppet Gudsfruktan – *taqwâ* är alltid sammankopplat med dyrkan – *ibâdah* i Koranen. Dyrkan (*'ibâdah*) kan definieras som: att göra vad Gud har beordrat i Koranen och att undvika det som Han har förbjudit. **Dyrkan** (*'ibâdah*) har också definierats som ett begrepp som **omfattar alla sorters handlingar som Gud älskar och godkänner**, vare sig de är hjärtats, tungans eller lemmarnas handlingar. Gudsfruktan (*taqwâ*) är frukten av att göra dyrkan (*'ibâdah*). Med andra ord, om man gör vad Gud har påbjudit en att göra, och avstår från det som har förbjudits en, kommer man att uppnå *taqwâ*. Gud säger i Sin Skrift:

Troende! Det är en plikt för er att fasta, liksom det var en plikt för dem som levde före er – kanske skall ni frukta Gud. [Koranen, Kapitel 2 al-Bagarah [Kon] vers:183]

I denna vers och många andra, har Gud visat oss att gudsfruktan (*taqwâ*) är resultatet eller frukterna av dyrkan (*'ibâdah*).

Betydelsen av gudsfruktan (*taqwâ*)

När vi nu har klargjort hur man uppnår gudsfruktan (*taqwâ*) kan vi definiera vad begreppet *taqwâ* betyder. *Taqwâ* betyder **att rensa, eller rena, hjärtat och själen**. Detta faktum bevisas av ett par verser i korankapitlet *al-Shams*, I vilka Gud, den upphöjde, säger:

Vid solen och dess sken, och vid månen då den följer den! Vid dagen, när den gör [jorden] synlig och vid natten då den sveper världen i mörker! Vid himlen och Den som har rest dess valv, och vid jorden och Den som brett ut dess yta! Vid människans väsen och den som har format henne [med sikte på den uppgift hon skall fylla] och nedlagt i henne såväl [tendensen till] grov synd som [viljan att] frukta Gud. [Koranen, Kapitel 91 ash-Shams [Solen] vers: 1-10]

Gud inleder detta kapitel med att avlägga sju eder. Närhelst Gud inleder ett kapitel eller en vers med en ed, gör Han – upphöjd och prisad – det för att vittna om det faktum att vadhelst som följer denna ed är mycket viktigt och avgörande för oss att förstå. **Därför bör vi vara väldigt uppmärksamma på vad som sägs** och reflektera över dess meningar. **För att rensa ens hjärta och rena ens själ måste** man utföra de rättfärdiga handlingar som Gud har påbjudit oss att göra, och vår undergång ligger i att göra de handlingar som Gud har förbjudit oss att göra. Då Gud är själens väktare och beskyddare, bör **vi göra varje**

god handling med hopp om Guds nåd och i fruktan för Hans straff och ha fullt förtroende för Honom – må Han vara upphöjd och prisad.

Själens renande

Bland **profetens** – över honom vare Guds frid och välsignelser – **uppdrag** gav Gud honom budet **att rena själarna**, muslimernas i synnerhet och mänskligheten i allmänhet. Gud, den upphöjde säger:

Det är Han som har sänt ett sändebud till de olärda ur deras egna led för att framföra Hans budskap till dem och [lära] dem renhet och undervisa dem i skriften och visdom (*hikmah*) – de hade förut helt uppenbart gått vilse. [Koranen, Kapitel 62 al-Jumuah [Fredagsbönen] vers:2]

I denna vers översätts ofta ordet *hikmah* som visdom. Imam ash-Shafi'i, en av islams största lärde sade att då Gud nämner ordet *hikmah* i Koranen syftar det på profetens – över honom vare Guds frid och välsignelser – Tradition (*sunnah*). I tillägg till denna vers ser vi att **profeten** – över honom vare Guds frid och välsignelser – **gavs tre uppdrag**:

1, att lära ut Koranen;

2, att lära ut *sunnah*; och

3, att visa medlen till själens renande.

Detta renande uppnås genom att göra den korrekta dyrkan (*'ibâdah*) och genom att undvika synd och olydnad.

Villkor för att uppnå gudsfruktan (*taqwâ*)

Hur kan man veta att ens dyrkan (*'ibâdah*) hjälper en att uppnå gudsfruktan (*taqwâ*)? **För att utveckla *taqwâ* måste man uppfylla följande villkor:**

1, *Ikhâs*, d v s en uppriktig avsikt att handlingen görs enbart för att tillfredställa Gud, av kärlek till Honom, i hopp om Hans belöning och nåd, såväl som i fruktan för Hans vrede och straff om Han inte åtlöds.

2, Att utföra handlingen i *enlighet med den autentiska sunnah*. Att ha den nödvändiga

kunskapen om den dyrkan (*'ibâdah*) som utförs. Att veta hur profeten – över honom vare Guds frid och välsignelser – utförde den handlingen och den korrekta tiden för handlingen.

Vad gäller *ikhlâs* måste den vara närvarande både före och efter utförandet av handlingen, utan vare sig *riyâ* eller *sum'ah* (d v s att göra saker för att synas och höras av människor). Till exempel, efter att ha gjort en god handling, berättar någon för andra, "*Titta på allt bra jag har gjort*", eller, "*Jag är en så fantastisk person för jag gör så-och-så*".

Denna formel, om den används för att uppnå gudsfruktan (*taqwâ*), är vetenskaplig i det att **om du följer den** medan du uppfyller alla dess villkor och rättigheter, **kommer du *inshâ'Allâh* att uppnå *taqwâ*.**

källa:

al-Hilâlî, Salîm, How to Attain Taqwa, www 7/3-03

Salafipublications.com

Koranverser i enlighet med Bernström, M. K. *Koranens Budskap*, Proprius, Sthlm 1998